

Překonání toxických energií

Mohli byste si myslet: “Jestliže mám projít obtížemi spojenými s rozvinutím nového pohledu na svět, jenž bude založen na myšlence, že všechno je energie, pak by jistě bylo pěkné vědět, co mi tento nový pohled na svět přinese. Jaké jsou praktické dopady a jak to pomůže mně samotnému na mé osobní stezce?” K tomu se vzápětí dostaneme.

Již víme, že pro úspěšnou cestu potřebujete hlubší porozumění sobě samému a své situaci. Již jste poznali, že pro úspěch na cestě si potřebujete vyvinout hlubší porozumění sobě samotnému a své situaci. Nyní můžeme vidět, že toto nové pochopení musí začlenit fakt, že energie ovlivňuje každou část vašeho života. S postupným rozvíjením většího pochopení pro energii začínáte chápat, že každá okolnost ve vašem životě může být chápána jako energetická záležitost. Vaše vnější podmínky jsou důsledky příčin, které byly uvedeny do pohybu na hlubší úrovni reality, kde všechno je energií.

Nejúčinnějším způsobem k vyřešení jakéhokoliv problému je odstranit jeho příčinu. Pokusíte-li se zjistit, jak osvobodit sebe sama od negativních energií, budete udiveni, jak se náhle začnou ztrácet zdánlivě nepřekonatelné překážky- - jako když vycházející slunce rozpouští ranní opar.

Síla zvyku

Rozvinete-li si lepší porozumění energii, můžete získat novou perspektivu pohledu na jeden z hlavních faktorů, které brání vašemu osobnímu růstu. Pro mnohé lidi je obtížné změnit své životy, jelikož nechápou existenci síly ve své vlastní psychologii, která se vzpouzí změně. Tato síla je jako magnet, jenž vás vtahuje nazpět do starých vzorců chování. Na tuto sílu se podíváme později blíže, ale prozatím jí říkáme “síla zvyku”.

Každá lidská bytost má jisté návyky, a mnohé z nich jsou natolik nenápadné, že zůstávají nepovšimnuty. Zvyk není jen záležitostí vnějšího chování. Některé druhy emocionálních a mentálních zvyků ovlivňují způsob, jakým přemýšlíte, jak vnímáte sami sebe a život. Máte dokonce řadu návyků, které určují, jak reagujete v určitých situacích. Mnozí si vůbec neuvědomují, že tyto mentální a emocionální zvyklosti brání jejich pokroku v postupu na jejich stezce.

Lidské bytosti mají tendenci být otroky svých zvyků. Zvyk se formuje opakováním určitých myšlenek, pocitů a jednání, dokud není vytvořen vzorec. Po stvoření vzorce vás magnetická síla vtahuje do dalšího a dalšího opakování onoho vzorce. Čím více zvyk opakujete, tím silnějším se tento magnetický tah stává a tím obtížnější je se zvyku zbavit. Dalo by se říci, že váš život uvízl ve vyjeté koleji a pokaždé, když se pokusíte z této koleje vystoupit vás jakási neviditelná síla vtáhne zpátky.

Co je touto neviditelnou silou či magnetismem, který tak ztěžuje porušení zvyku? A co když je to nahromadění energie ve vaší podvědomé mysli... Takováto psychická energie by mohla působit magnetickým tahem na vaši vědomou mysl a vtahovat vás do jistých vzorců myšlení, pocitů a jednání. Abychom mohli plně prozkoumat tuto možnost, musíme se znovu podívat na některé z vědeckých nálezů týkajících se energie. Nejprve se však zamysleme nad vizuálním představou tohoto fenoménu.

Představte si, že nastoupíte do auta a chcete jet do práce. Otočíte klíčkem, zařadíte rychlost, uvolníte ruční brzdou a šlápnete na plyn. K vašemu překvapení se auto nerozjede. Kola se točí, přesto se nepohnete z místa. Příčinou je obrovský elektromagnet, který někdo v noci umístil za vaše auto. Tento magnet stahuje vaše auto nazpátek a váš motor není schopen tuto magnetickou sílu překonat. Možná byste byli schopni tento tah překonat, kdybyste přidali otáčky. Samozřejmě by to více namáhalo motor a spotřebovali byste více benzínu. Kdybyste museli jezdit, a celou tu dobu by vás táhl magnet dozadu, nejspíše byste auto opotřebovali rychleji než normálně. Také byste za benzín utratili spoustu peněz.

Elektromagnet, jenž tahá váš vůz nazpátek, lze přirovnat k negativnímu návyku. Magnetický tah je způsoben nahromaděním energie ve vaší podvědomé mysli, a tato energie vám brání změnit váš život. Na tuto energii můžete pohlížet jako na formu emocionální energie, která hraje na vaše city a vzbuzuje ve vás touhu v zlozvyku pokračovat. Též může být formou mentální energie, jež vaši mysl vede k tomu, aby o nějaké situaci smýšlela určitým způsobem, čímž vás učiní neschopnými nalézt nová řešení pro staré problémy.

Spousta lidí zjevně začíná s kouřením proto, že naplňuje nějakou emocionální potřebu. Jakmile je zvyk vytvořen, začíná se emocionální energie hromadit v podvědomé mysli, a tato energie posiluje emocionální potřebu kouřit. Jinými slovy: abyste byli schopni přestat s kouřením, musíte se zbavit emocionálního návyku a fyzické závislosti. Rozloučit se s fyzickou závislostí bude mnohem snazší, pokud se nejprve zbavíte emocionálního návyku, jelikož onen návyk podkopává vaše rozhodnutí změnit své chování.

Mnozí zjišťují, že jakmile se pokusí zbavit zlozvyku, je magnetická přitažlivost tak silná, že ji síla jejich vůle není schopna překonat. Jiní lidé dovedou využít síly své vůle a svého intelektu k

tomu, aby svou emocionální touhu potlačili. Ač tito lidé možná úspěšně změnili své vnější chování, v podstatě se neosvobodili od emocionální přitažlivosti zlovyku. Možná budou muset po zbytek svého života s tímto magnetickým tahem bojovat, a to zcela zjevně bude náročné pro jejich emocionální pohon a povede to k tomu, že budou plýtvat emocionální energií.

Co by bylo tím nejúčinnějším způsobem, jak se vypořádat s magnetem táhnoucím vaše auto dozadu? Je to zvýšení otáček motoru v pokusu překonat tah magnetu? Nebo by bylo lepší se pokusit pochopit příčinu problému a pak sílu elektromagnetu vypnout? Někteří lidé nechtějí ze své situace poodstoupit a popřemýšlet nad příčinou svých problémů. Jednoduše šlapou na plyn pořád dál, dokud se něco nerozbije. Jestliže toto čtete, pravděpodobně jedním z těchto lidí nejste. Jste ochotni zaujmout "vnitřní" přístup k životu a hledat příčiny skryté za důsledky. Proto se podívejme na to, jakým způsobem můžete vypnout zdroj energie emocionálního magnetu, jenž vás stahuje do zlovyků.

Vaše mysl je energetickým polem

Jste si pravděpodobně vědomi toho, že vaše vnější jednání nepřichází jen tak odnikud. Jakákoliv činnost je důsledkem procesu, k němuž dochází ve vaší hlavě nebo psychice. Pokud chcete své jednání změnit, musíte nejdříve změnit něco ve své mysli. Proto je tedy klíčem k jakémukoliv druhu osobní změny převzetí kontroly nad svou myslí či psychikou. První krok k tomuto vede přes rozvinutí hlubšího pochopení principu mysli samé. Popřemýšlejme tedy nad otázkou "Co je to mysl?".

Einsteinova teorie relativity ukázala, že lidská mysl, stejně jako vše ostatní v tomto vesmíru, je tvořeno energií. Vědci objevili, že energie není vždy pouhou vlnou putující prostorem rychlostí světla. Vlny energie lze zachytit či uspořádat do vzorce, tedy matrice. Jsou-li vlny energie uspořádány do nějakého vzorce, mluví vědci o “stojatých vlnách” nebo energetických polích.

Během let své školní docházky jste možná viděli, jak učitel položí pod kousek papíru tyčový magnet a na papíru rozloží kovové piliny. Jako kouzlem se železné piliny samy od sebe uspořádaly do zcela přesného vzorce zvlněných linií. Bylo vám nejspíše řečeno, že příčinou tohoto fenoménu je fakt, že magnet okolo sebe vytváří energetické pole. Energie obsažená v magnetickém poli se pohybuje v určitých liniích a přitahuje železné piliny do přesného vzorce. Toto neviditelné energetické pole má zjevně zcela skutečný a hmatatelný vliv na viditelnou hmotu.

Představte si magnet s magnetickým polem, které ho obklopuje a zeptejte se sami sebe: “Produkuje magnet to magnetické pole nebo magnetické pole vytváří samotný magnet?”. Uvážíte-li fakt, že z vědeckého pohledu je vše energií, mohli byste argumentovat, že přece nedává smysl tvrdit, že hrubá hmota kousku železa může produkovat onu mnohem elementárnější energii, jíž je tvořeno magnetické pole. Jestliže člověk zůstal u pohledu na svět prostřednictvím smyslů, nejspíše bude předpokládat, že viditelný magnet vytváří neviditelné pole. Taková reakce je přesně tím, co vedlo lidstvo ve středověku k přesvědčení, že Země je středem vesmíru.

Ve skutečnosti to musí být právě energie magnetického pole, jež produkuje onen hmotný fenomén, který my vnímáme jako magnet. Dalo by se říci, že to, co my vidíme jako železnou hůlku, je prostě jen tou nejhutnější částí magnetického pole. Energetické vlny pole jsou natolik koncentrované, že je naše smysly vnímají jako pevnou hmotu.

Až do konce svého života Albert Einstein pracoval na čemsi, co označoval jako "teorie sjednoceného pole". Pokoušel se předvést, že celý hmotný vesmír lze chápat z pohledu energetických polí. Einstein svou teorii nedokončil, přesto vědecká fakta naznačují, že celý vesmír je tvořen energií, jež je uspořádána do polí.

Z toho lze odvodit, že lidská mysl je energetickým polem. Můžete si mysl třeba představit jako nějakou schránku na energii. Mysl sestává z mentální a emocionální energie, která byla uspořádána do určitého vzoru, tedy matrice. Snadno si svou mysl jako energetické pole představíte, pokud ji srovnáte s polem kolem magnetu. Svou mysl můžete vizualizovat jako energetické pole obklopující vaše fyzické tělo.

V tomto bodě nejspíše přemýšlíte, zda bychom pro existenci energetického pole kolem vašeho těla našli vědecký důkaz a ten bychom opravdu našli. Ohledně elektrických a magnetických vlastností lidského těla byl proveden rozsáhlý výzkum a něco z něj poukazuje na existenci elektromagnetického pole kolem těla. Jedna vědecká pracovnice, Valerie Hunt z Kalifornské univerzity v Los Angeles strávila celá desetiletí zkoumáním lidského energetického pole a výsledky své práce zdokumentovala v knize *Nekonečná mysl (Infinite Mind)*.

Valerie Hunt mimo jiné zjistila, že energetické vlny v poli souvisí s mentálním a emocionálním stavem konkrétní osoby. Lidé s pesimistickým nebo materialistickým pohledem na svět mají tendenci hromadit ve svých osobních energetických polích množství nízkofrekvenční energie. Lidé s pozitivním či duchovním pohledem na svět mívají ve svých polích hodně vln vysokofrekvenční energie.

V posledních letech byly použity digitální kamery propojené s počítači k tomu, aby ukázaly viditelné obrazy energetického pole kolem lidského těla. Taktéž poměrně nedávno “západní” medicína zaujala mnohem vstřícnější postoj k akupunktuře. Tato věda je založena na

energetickém poli, jež ovlivňuje zdraví fyzického těla. Časem se existence osobního energetického pole stane obecně známou informací, ale vy tak dlouho čekat nemusíte. Můžete využít znalostí současné vědy k tomu, abyste lépe pochopili energetické pole své mysli.

Žádné energetické pole není ostrov

Je-li vaše osobní energetické pole jakýmsi skladištěm energie, odkud tedy tato energie přichází? V dalším povídání uvidíme, že část této energie ve vašem poli přichází zevnitř vaší vlastní mysli. Nicméně vaše osobní pole není izolované a energie může do pole vtékat z vnějších zdrojů. Vaše osobní energetické pole si neustále vyměňuje energii se svým okolím. Jakmile přijdete do styku s dalšími lidmi, vaše energetické pole se může s energetickými poli těchto dalších lidí navzájem ovlivňovat. V podstatě – protože všechno je energie – lze popsat veškeré vaše kontakty s vnějším světem jako výměnu energie.

Jakmile si uvědomíte, že vaše mysl je energetickým polem a je propojena s energetickým polem kolem vašeho těla, získáte úplně novou perspektivu pohledu na vzájemné působení mezi vámi a světem kolem vás. Všechny vaše myšlenky a pocity jsou formou energie. Energii lze charakterizovat podle vibrace, či frekvence, energetických vln. Asi jste si všimli, že jisté myšlenky nebo pocity mohou mít negativní vliv na vaši mentální a emocionální pohodu. Pokud se na vás rozzlobí druhá osoba, může to vést k tomu, že vy sami se rozzlobíte anebo pocítíte určitou sklíčenost. Ve skutečnosti ta osoba na vás zaměřuje jisté mentální a emocionální energie. Jakmile tyto energetické vlny vstoupí do vašeho osobního energetického pole, začnou ovlivňovat váš stav mysli, vaše prožívání života. Proto to, co na vědomé úrovni zakoušíte jako negativní emoci, lze chápat jako energetické vlny ve vašem osobním poli.

Jedním způsobem, jak si toto názorně představit, je srovnání s vaším tělem. Víte, že některé chemické látky mohou mít špatný vliv na chemické procesy, k nimž ve vašem těle neustále dochází. Některé chemické látky jsou jedovaté a mohou způsobit nemoc či dokonce smrt. Během dospívání se učíte chránit své tělo před jedovatými chemikáliemi. Bohužel jste se nenaučili před toxickými energiemi ochránit svou mysl.

A co se stane, když jste vystaveni negativní emocionální energii druhých? Zášť je na první pohled negativní cit a láska je cit kladný. Jediný rozdíl mezi láskou a nenávistí spočívá v rozdílu ve frekvenci energetických vln. Dá se říci, že láska je energií s vysokou frekvencí, zatímco zášť je nízkofrekvenční energií. Víte, že jisté chemické látky vaše tělo posílí, zatímco jiné je mohou zabít. Podobně vlny vysokofrekvenční energie mají pozitivní vliv na vaše energetické pole a váš pocit pohody. Vlny nízkofrekvenční energie mají na vaše energetické pole nežádoucí vliv. Logickým závěrem je, že pokud to myslíte se svým osobním růstem vážně, musíte se naučit chránit své osobní energetické pole před toxickými energiemi stejně tak, jako jste se naučili chránit své tělo před jedovatými chemikáliemi. Je zapotřebí, abyste si vyvinuli určitou formu mentální a emocionální sebeobrany, cosi jako psychické karate. Což se stává ještě důležitějším, pokud zvážíme další vědecký fakt týkající se energie.

Jeden z nejzákladnějších zákonů fyziky se nazývá první zákon termodynamiky. Podle tohoto zákona nelze energii vytvořit ani zničit. Jedna forma energie může být přeměněna v jinou formu energie, a to prostřednictvím změny vibrace vln energie. Ve výsledku energie setrvává v daném stavu vibrace až do doby, než bude přeměněna do jiného stavu. Jakmile jednou energetická vlna získala jistou frekvenci, ponechá si tuto frekvenci nekonečně dlouho nebo do okamžiku, než něco změní její vibraci.

Uvažte, že vaše osobní energetické pole je jakýmsi skladištěm energie. Vaše myšlenky a pocity jsou formami energie a když se zapojujete do určitých mentálních a emocionálních vzorců, vytváříte vlny energie. Některé z těchto vln mohou být uskladněny ve vašem poli. Když jednáte s dalšími lidmi, vstupují do vašeho osobního pole mentální a emocionální energie a některé z nich tam mohou zůstat. Otázka nyní zní: "Co se stane s toxickou mentální a emocionální energií poté, co vstoupila do vašeho osobního energetického pole?"

První zákon termodynamiky nám sděluje, že tato energie jednoduše nezmizí. Může nekonečně dlouho zůstat ve svém současném vibračním stavu. Proto, jakmile jedovatá energie do vašeho pole vstoupí, zůstane tam tak dlouho, dokud s tím vy něco neuděláte.

Víte velmi dobře, že obsahuje-li vaše strava některé chemikálie, např. olovo nebo rtuť, nahromadí se tyto látky v buňkách vašeho těla. Ačkoliv malé množství těchto látek na tělo nepůsobí, nahromadění může posléze dosáhnout kritického množství, které povede k různým formám onemocnění. Co myslíte, že se stane, když do vašeho osobního energetického pole vstoupí negativní energie? Není logické, že přinejmenším něco z této energie v poli zůstane? Jak stárnete, bude ve vašem poli nahromaděno stále více negativní energie. Poté, co toto nahromadění dosáhne kritického množství, energie může začít ovlivňovat vaše mentální a emocionální zdraví.

Abychom pochopili, jak energie vstupuje do vašeho těla, stačí se rozpomenout na úsloví, že

“podobné přitahuje podobné” nebo “vrána k vráně sedá”. Ve skutečnosti se toto úsloví vztahuje na zákon přitažlivosti. Vzhledem k tomu, že již víme, že všechno je tvořeno energií, můžeme se na přitažlivost podívat z jiného úhlu. Většina lidí se ve škole učila, že přitažlivost (gravitace) je silou, která působí na hmotu. Jinými slovy: velké hmotné těleso, jako např. Země, vytváří gravitační sílu, jež přitahuje vše, co se k němu přiblíží. Ve skutečnosti je přitažlivost silou, která je vytvářena energií, a tak tedy též na energii působí. Podle Einsteina velké gravitační pole může ohnout světelné vlny, a bylo to potvrzeno vědeckým pozorováním. Rozvažme, jak se toto může odrazit u vás.

Sebedestruktivní spirála

Jestliže dovolíte, aby se negativní energie akumulovala ve vašem osobním energetickém poli, dosáhne nakonec tato energie kritického množství, které vytvoří gravitační tah. Což má dva potenciálně velice negativní důsledky:

1) Síla přitažlivosti ve vašem osobním energetickém poli přitáhne negativní energii z vašeho okolí. Jinými slovy, negativní energie ve vašem poli vtahuje do vašeho pole další negativní energii. Jen velice málo lidí žije v podmínkách, které by byly naprosto bez negativní energie, takže většina z nich jí může natáhnout skutečně velké množství.

2) Síla přitažlivosti ve vašem energetickém poli bude mít vnitřní účinek na vaše myšlenky a pocity. Vzhledem k tomu, že na vědomé úrovni o uskladněné energii nevíte, musí být tato energie uložena ve vaší podvědomé mysli. Nicméně i vaše vědomá mysl sestává z energie a přitažlivá síla energie uskladněné v podvědomé mysli může působit na vaši vědomou mysl. Čím více negativní energie je uloženo ve vašem osobním energetickém poli, tím snazší je pro vás uvíznout v negativních mentálních a emocionálních vzorech.

Dáte-li si dohromady tyto dva faktory, je snadné vidět, že máte potenciál ke stvoření negativní spirály (tedy vedoucí směrem dolů). Jestliže se ve vašem energetickém poli hromadí negativní energie, přitažlivá síla způsobí, že se začnete zabývat negativními myšlenkami a pocity, což opět vytváří další negativní energii. Část z ní je uložena ve vašem energetickém poli a zintenzivňuje sílu přitažlivosti. Síla přitažlivosti též přitahuje další negativní energii z vašeho okolí a každá špetka z ní tu sílu zvětšuje. Čím více negativní energie máte ve svém poli, tím silnější bude síla přitažlivosti, a tím více negativní energie bude vytvářeno a přitahováno.

Zpočátku tento tah může způsobovat, že začnete upadat do určitých zvyklostí. Začínají jako mentální návyky, které ovlivňují způsob, jakým přemýšlíte o životě. Poté se stanou emocionálními zvyklostmi ovlivňujícími způsob, jak život vnímáte. Posléze se z těchto mentálních a emocionálních zvyků vyvinou určité vzorce chování, které působí na to, co se životem uděláte. Nejdříve tyto zvyky mohou vypadat neškodně, přesto – se zvyšující se silou přitažlivosti – mohou dosáhnout kritické úrovně, kdy si podmaní vaši vědomou mysl. Bez ohledu na to, jak moc se snažíte, silou vůle se z negativních návyků nevymaníte. Přitažlivá síla negativní energie se již stala tak silnou, že začíná ovládat váš život.

Mohli byste si to představit takto: když lidé umožní, aby se v jejich energetickém poli hromadila negativní energie, tato energie vytvoří vír - či spirálu - který do sebe všechno vtahuje. Snad jste slyšeli o černých dírách ve vesmíru. Možná jste viděli filmový záznam větrné smršti na oceánu nebo tornáda nad pevninou. Tyto fenomény jsou vyvolány hmotou, která víří tak rychle, že vše nasaje do svého víru... a to je názorný příklad toho, co se děje v neviditelném světě vašeho energetického pole.

Představte si, že máte ve svém osobním energetickém poli zuřící tornádo negativní energie, a bude vám jasné, že to je nežádoucí situace. Pokud jste tohoto stádia zatím nedosáhli, měli byste zajistit, abyste se do něj nikdy nedostali. Jestli jste již v takovémto vzorci lapení, budete potřebovat značné odhodlání a budete muset vyvinout velké úsilí, abyste tuto negativní spirálu rozbili.

Psychická či duchovní sebeobrana

Jestli to myslíte se svou cestou vážně, je sama myšlenka, že negativní energie může vytvořit ve vašem energetickém poli spirálu směrem dolů, obzvláště důležitá. Být předem varován znamená být připraven. Pokud nechápete, co se na energetické úrovni děje, pak se pravděpodobně stanete bezmocnou obětí neznámých sil. Jestliže však chápete, jak vás energie ovlivňuje, můžete s tím něco udělat.

Když zvážíte možné účinky toho, že ve vaší podvědomé mysli řadí vír negativní energie, je snadné pochopit, že tento fenomén je hlavním faktorem za téměř každým negativním vzorcem myšlení, cítění a jednání, jež lidské bytosti znají. Vaše činy vycházejí z pocitů, a vaše pocity vycházejí z myšlenek. Jakmile se negativní energie začne hromadit ve vaší podvědomé mysli, přitažlivá síla této energie začne působit na vaše myšlenky. Vaše vědomé myšlenky jsou vtahovány do jistých vzorců, které vás nutí zaměřovat se na nežádoucí nebo negativní aspekty

vašeho života. Pokud tato přitažlivá síla přesáhne určitý bod, určitý rozsah, budete prožívat utkvělé myšlenky, jež nejste schopni ze své vědomé mysli záměrně vyloučit.

Když přitažlivá síla zesílí, začne působit na vaše pocity. Vaše pocity jsou stahovány do negativních a nežádoucích vzorců. Mohly byste se stát podrážděnými nebo nervózními, a mohou vás pak rozčítit i drobnosti. Mohli byste začít mít negativní pocity ohledně sebe sama, ohledně jistých aspektů svého života nebo ohledně života celkově. Přeroste-li síla přitažlivosti jistou mez, mohou negativní pocity přemoci vaši vědomou mysl a bránit vám v radosti ze života. Což je stav mysli, jemuž psychologové říkají deprese.

Zatímco se negativní energie stále více hromadí, vaše osobní energetické pole se stává pro život velmi nepříjemným místem. Bohužel však vaše vědomá mysl ve vašem poli žít musí. Neví-li vaše mysl, jak se zbavit tlaku negativní energie, začne přirozeně přemýšlet o tom, jak tlaku utéci. Se stoupající intenzitou již vaše mysl nechce nic jiného než někam zmizet, a to vede k touze po útěku. Jedním způsobem hledání tohoto "útěku" je otupit mysl chemickou substancí jako jsou drogy a alkohol. Toto naneštěstí nikterak nepomáhá odstranit onen tlak natrvalo a

vlastně to oslabuje vaše obranné síly do té míry, že lze přitáhnout ještě více negativní energie. Jakmile dočasná úleva vyprchá, napětí se vrátí s extrémní silou a vyvolává ještě větší touhu po úlevě. Tato negativní spirála se může velice rychle stát tak silnou, že vaše vědomá mysl již nemá dost sil, aby se z ní vymanila. V krajním případě může dokonce vzniknout přání vše ukončit iluzorním útekem ve formě sebevraždy.

Samozřejmě, takovouto negativní spirálu lze rozbít tak, že se naučíte chránit sami sebe před přitažlivou silou psychické (mentální) energie.

Pokud se doopravdy chcete zbavit jakéhokoliv negativního návyku, včetně závislosti, musíte začít tím, že se naučíte, jak sami sebe osvobodit od tahu přitažlivosti negativní psychické energie. Pokud neoslabíte tento negativní tah, budou všechny další pokusy o zrušení návyku přehlušeny zuřivým tornádem energie, jež se prohání vaším osobním polem.

V celé historii lidstva dochází k tomu, že se lidé diví, proč tak často dělají věci, které jejich vědomá mysl provést nechce. Proč se lidé cítí být nuceni dělat věci, o nichž vědí, že jsou škodlivé pro ně samotné nebo pro ostatní? Proč lidé upadají do negativních vzorců, které nakonec vedou k jejich vlastní zkáze? Proč se někteří lidé stávají tak necitlivými vůči utrpení druhých? Proč je tolik lidí necitlivých vůči bezprostřední hrozbě, že zničí sebe sama?

Na všechny tyto otázky nyní můžeme odpovědět. Odpověď je taková, že přitažlivost negativní energie ve vašem osobním energetickém poli vytvořila tak silný tah, že přemůže - nebo by se dalo říci, stravuje – vaši vědomou mysl. Často osobní síla vůle není natolik silná, aby překonala tah negativní energie, která ji stahuje dolů.

Když lidé poprvé slyší o tom, že by snad jejich životy mohly být řízeny přitažlivou silou psychické (mentální) energie skryté v jejich podvědomé mysli, často reagují nedůvěřivě či rovnou popřením. Koneckonců, kdo by rád přiznal existenci nějaké nekontrolovatelné síly ve své vlastní mysli? Nicméně věčnou pravdou zůstává, že popření existence problému tento problém neodstraní. A přestože sama existence takovéto síly přitažlivosti se může zdát být tématem složitým a deprimujícím, vlastně by měla být důvodem velké naděje a radosti.

Před několika sty lety byly mnohé nemoci považovány za nevyléčitelné, neboť lidé nevěděli, co je způsobuje. Pak vědci objevili bakterie a uvědomili si, že tyto mikroorganismy způsobují mnoho běžných nemocí. Vyzbrojeni touto znalostí vědci rychle našli způsoby, jak škodlivé bakterie zahubit, a tak vyléčit mnoho nemocí, které byly předtím považovány za nevyléčitelné. Podobně, díky tomu, že přiznáte působení negativních energií, budete schopni překonat řadu negativních okolností ve svém životě, které se doposud zdály nepřekonatelnými překážkami. Jednoduše stačí, naučíte-li se vybudovat duchovní obranu proti negativním energiím.

Chraňte své světlo

K vybudování účinné duchovní obrany se potřebujete naučit, jak provést následující:

1. Minimalizovat tvorbu negativní energie tím, že budete předcházet tomu, abyste se zabývali negativními myšlenkami, pocity či se tak chovali.

2. Odstraňte negativní energii, která je již uložena ve vašem osobním poli.

3. Vytvořte kolem svého pole štít, jenž bude udržovat okolní negativní energii mimo vaše pole.

Koncept duchovní sebeobrany pro vás může být nový a připadá vám tudíž zvláštní. Není to tak těžké, jak by se mohlo zdát. Můžete použít vědomosti o tom, jak chránit své fyzické tělo a použít je k ochraně svého osobního energetického pole. Pro většinu lidí se ochrana fyzického těla stala druhou přirozeností a spoustu věcí dělají v rámci péče o své tělo, aniž by o tom vůbec přemýšleli. Pokud se podíváte na to, co děláte pro své fyzické tělo, uvidíte, že spoustu z toho lze aplikovat při péči o své “energetické” tělo.

Mohli byste si myslet, že když je vaše energetické pole pro vaše smysly neviditelné, je těžší se o něj starat než o tělo fyzické. Ale spousta z toho, co činíte pro fyzické tělo, je též určeno k jeho ochraně před neviditelnými nepřáteli. Například bakterie nevidíte, ale víte, že pokud necháte potraviny mimo lednici, začnou se tvořit škodlivé bakterie. Víte, že potrava nebo jiné substance mohou obsahovat pro tělo škodlivé chemikálie. Jaderné záření též nevidíte, přesto byste si asi skládku jaderného odpadu nevybrali jako cíl svého příštího výletu.

Spousta věcí, jež činíte pro své fyzické tělo, se již stala přirozenou součástí vašeho každodenního života. Například, když přecházíte silnici, automaticky se rozhlédnete. Pokud se rozhodnete věnovat tomu, abyste se naučili pečovat o své energetické pole, i toto se postupně stane stejnou přirozeností jako v případě fyzického těla. Po úvodním procesu učení začnete své energetické pole chránit, aniž byste o tom přemýšleli.

Existují specifické techniky k vybudování účinné duchovní obrany. Avšak pokud chcete dosáhnout opravdového zlepšení ve všech aspektech svého života, měli byste začít zvětšováním své uvědomělosti. Větší uvědomění vede k většímu pochopení, a pokud při použití tohoto pochopení použijete zdravý rozum, máte dobrý základ k vytvoření pozitivní změny ve svém životě. Podívejme se tedy na to, jak můžete využít zdravého rozumu k ochraně svého energetického těla.

Aby vaše tělo zůstalo naživu, musíte je vyživovat. Nicméně k tomu, aby bylo vaše tělo zdravé

a zůstalo naživu po dlouhou dobu, musíte je krmit potravou, která obsahuje správné živiny. Totéž platí pro výživu vaší duše a vašeho energetického pole. Mnohé aktivity mají duchovní či inspirující účinek na vaši mysl a pocity. Nejsou-li dosud takové aktivity součástí vašeho života, bylo by prospěšné najít jednu či více, které vás oslovují a včlenit je do každodenní rutiny. Prospěch mohou přinášet mnohé činnosti, ale vy si máte vybrat ty, které se vám líbí nejvíce. Mohlo by jít třeba o jízdu na kole nebo procházku po krásném parku lesem nebo podél pláže. Může to být četba duchovních nebo podnětných knih případně poslech povznášející hudby. Nebo lze používat různé svépomocné či duchovní techniky.

Má-li vaše tělo dobře fungovat, musíte mu poskytnout dostatek odpočinku. Poběžíte-li, vaše tělo se posléze unaví a vy přirozeně běžet přestanete. Avšak mnohé z vašich každodenních činností mohou být natolik stresující, že roztáčí vaše myšlenky a pocity na vysoké obrátky. Lidé se často nechají těmito aktivitami pohltit do té míry, že naprosto ignorují potřebu chránit své myšlenky a pocity před tím, aby zdivočely. Je nezbytné, abyste se zavázali sledovat svůj mentální a emocionální stav, a to každodenně. Jakmile ucítíte, že se tlak zvyšuje, že se vše stává natolik stresujícím, že vaše myšlenky a pocity začínají provádět výtržnosti, pak je zapotřebí učinit vědomé rozhodnutí tuto negativní spirálu zastavit. Musíte si udělat přestávku a věnovat se aktivitám, při nichž si vaše myšlenky a pocity odpočinou. Cokoliv, co vyživí vaši duši, zklidní vaše myšlenky a emoce.

Pravděpodobně si na vědomé úrovni nejste vědomi, kolik toho děláte pro to, abyste své tělo ochránili před viditelnými i neviditelnými nebezpečími. Rozšířením svého povědomí o fungování energie si pomalu začnete uvědomovat, že stejně jako je vaše tělo vystaveno fyzickému nebezpečí, je vaše energetické pole vystaveno mnoha nebezpečím na energetické úrovni. Pakliže si uvědomíte, že vše na tomto světě je tvořeno energií, pochopíte, že všechny lidské činy mají dopad na energetické úrovni. Můžete si rozvinout citlivost, jež vám umožní vnímat, které činy generují negativní energii. Aktivita narušující váš pocit míru a harmonie často vytvářejí jedovatou psychickou energii. To má mnoho aspektů, my se na několik z nich podíváme.

Před desetiletími si nikdo neuvědomoval, že kouření škodí zdraví. Jakmile stouplo povědomí o nebezpečích spojených s kouřením, spousta lidí se rozhodla nekouřit. Obdobně, jak stoupá vaše povědomí o negativní energii, můžete si zvolit se vyhnout určitému jednání a situacím, které způsobují, že produkuje nebo přijímáte negativní energii.

Nejspíš jste již někdy narazili na lidi, které je těžké potěšit či jim vyhovět. Možná jste si všimli, že pouhá přítomnost některých lidí může vyvolat pocit rozrušení, nepohodlí či úzkosti. Nyní jste schopni pochopit, že takoví lidé zřejmě dovolili, aby se v jejich osobním energetickém poli hromadila negativní energie a ta již dosáhla onoho kritického množství, kdy ovlivňuje jejich okolí. Lidé mohou negativní energii vyzařovat do takové míry, že tato energie zachvacuje ostatní. Zběžně se podíváme, jak se můžete proti takové negativní energii bránit, ale pouhý zdravý rozum by vám měl říkat, že nejlepším předběžným opatřením je úplně se takovým lidem vyhýbat, pokud je to možné.

Zatím jsme mluvili jen o energetickém poli kolem vašeho fyzického těla, ale ve skutečnosti je všechno ve hmotném světě tvořeno energetickými poli. Například dům má své vlastní energetické pole a toto pole může taktéž negativní energii hromadit. Proto může být na fyzickém místě značná akumulace negativní energie, a to energie dost silná na to, aby vytvořila vír či spirálu, které vás stáhnou dolů. Jedním ze způsobů, jak takové místo identifikovat, je popřemýšlet o tom, co se v daném místě obvykle děje. Trvalé opakování negativního, neharmonického či destruktivního dění a jednání postupně stvoří vír negativní energie. Jste-li schopni taková místa identifikovat, máte možnost se jim vyhýbat, pokud to jde.

Aby vaše tělo zůstalo zdravé, musíte je udržovat v čistotě, a to má vnitřní a vnější aspekt. Musíte udržovat tělo prosté špíny ulpívající na jeho vnějšku a musíte je chránit před toxickými látkami, které by do něj mohly vstoupit a uskladnit se v buňkách.

Stejně tak může být na vaše pole zaměřena negativní energie z vnějších zdrojů a tato energie může na vašem poli ulpět či do něj vstoupit. Abyste udrželi čistotu svého energetického pole, je zapotřebí použít specifických technik. Nicméně i s pouhým použitím zdravého rozumu něčeho dosáhnete. Jednou - poměrně jasnou – cestou, jak chránit své energetické pole, je vyhnout se lidem, místům nebo činnostem, které obsahují nebo vytvářejí negativní energii. Nikdy by vás ani nenapadlo skočit do odpadní jímky, a přesto mnoho lidí neodvolatelně skočí do jímky negativní energie. Bylo by lepší se tomu vyhnout a nenásledovat ty bláznů, kteří spěchají tam, kam by se i andělé báli šlápnout.

Jestliže vaše tělo vstřebalo jedované chemikálie, můžete učinit mnohé, abyste ho očistili.

Podobně vám mnohé aktivity pomohou očistit vaše pole od toxické energie. Pustíte-li se do povznášejících a podnětných činností, napomůže to očistě vašeho pole stejně jako mentální a emocionální odpočinek. Pokusíte-li se aplikovat své nové vědomosti ohledně energie při svých každodenních činnostech, vaše citlivost na toxické energie postupně vzroste. Stejně jako jste si vyvinuli intuitivní cit pro potenciální nebezpečí hrozící fyzickému tělu, můžete si rozvinout cit pro nebezpečné energie.

Se stoupajícím uvědomováním si negativních energií se nemusíte bát nebo být v souvislosti s existencí toxických energií paranoidní. Existují možnosti, jak se můžete bránit před různými energiemi tohoto světa. Avšak k tomu, abyste si mohli takovou psychickou obranu vybudovat, musíte vědět, že jedovaté energie existují, stejně jako potřebujete vědět, že existují bakterie, abyste mohli ochránit své tělo před jejich škodlivým působením. Abyste se vyhnuli strachu z negativních energií, musíte učinit více, než pouze použít zdravý rozum. Tam již může být zapotřebí určitých technik.

zdroj: www.askrealjesus.com

(Reprodukce celku nebo částí českého překladu je povolena pro jakékoliv médium, pokud je uveden odkaz na původní zdroj a připojena tato poznámka - pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)

„Zdravý člověk je krásný, ale musí na něj přijít trochu nějaké nemoci, aby se stal taky duchovně krásným.“ Christian Morgenstern Naše slovo „symbol“ pochází z řeckého *symballein* = sloučit, smíchat. V antice to byl hliněný kroužek, s jehož pomocí se věrní druhové i po letech s jistotou opět poznali. Při loučení se rozlomil na dvě části a jejich uložení bylo možné po libovolně dlouhé době potvrdit spojení přátel. Jestliže chápeme nemoc jako symbol, otevírá nám to šance přijít na stopu současným životním úkolům. Tělesný aspekt nemoci má přitom ústřední význam, neboť teprve pomocí něho dospějeme k významu příznaků. Abychom pochopili člověka při výkladu obrazu nemoci v jeho celku, je nezbytné sloučit všechny jednotlivé dojmy do jednoho vzoru, příp. všechny malé symboly do jednoho rozsáhlého. Symboly dnes vyjadřují souvislost formy a obsahu a stejným způsobem nám pomáhají poznat souvislosti a spojení. Tělesné obrazy nemocí nám dovolují přiblížit se k duševním obsahům, které jsou v nich zakódovány. Všechno stvořené pochází z jednosti a ztělesňuje se vstoupením do

polarity. Každý krok do ztělesnění vede hlouběji do polarity. Nemoc patří k cestě do polarity. Jestliže uvažujeme v posloupnostech, bylo by nutno přiznat duchovně duševní složce vůbec první místo před tělem. Ve střetnutí s nemocí se tato složka přesto osvědčuje, obě je nutno považovat za rovnocenné a v žádném případě nelze podřízené tělesné rovině přiznávat přednost nebo dokonce nárok na výhradní zastoupení, jak se to sále ještě děje v lékařství. Achillova pata– nejsilnější vaz těla, klasická slabina zranitelnost, duševní elán, pokrok, vzestup bok levý- levá strana těla– ženská citová strana brada– vůle, schopnost prosadit se, cílevědomost, bránice– hranice mezi horním a dolním světem, sídlo duše, domov dechu břicho– pocit, instinkt, požitek, místo zaopatření břišní dutina– bezpečí, těžiště, domov orgánů cévy– cesty, po kterých se dopravuje životní síla, energetické cesty, zprostředkovává, komunikace čakry– spojení s kosmem čelistní dutina– lehkost a vzdušnost hlavy čelo– konfrontace, někomu „čelit“, chtít hlavou prorazit zeď, prosazovat se, duchovní síla dáseň– kolébka zbraní, lůžko zubů, prvotní důvěra dlaně– poctivost, otevřenost, miska potřebnosti dolní čelist– základna brady je výrazem vůle a prosazování, základna našich spodních zbraní- zubů erotogenní zóny– rozkoš, plochy dráždění hlas– vyjadřování hlasu, komunikace hlasivky– struktury, které rozezníváme a které rozeznívají nás, komunikace hlava– hlavní místo těla, osobní zeměkoule mikrokosmu, protipól těla, domov rozumu a myšlení, hlezenní kloub– základ měkkého, pružného pohybu, původ vzpřímení na zadní nohy, základ odrazu hltan– vložit (majetek), spolknout (nějakou firmu), obranný kruh horní čelist– statický základ horních zbraní (zubů) hrtan– vyjadřování, domov řeči a zpěvu, hudební nástroj těla hrudník– pocit vlastního Já, pancíř charakteru, kostěná klec na plicní křídla a na srdce, moc, důležitost, ochrana a jistota pro srdce a plíce hýždě– pasivní schopnost vydržet, něco vysedět chodidla– porozumění, stálost, stabilita, trvalost, pokora, spjatost s domovem, zakořenění, kontakt k matce Země chrupavčitá tkáň– pružnost, substance na stavbu mostů, schopnost spojovat chuťové pohárky– chuťové senzory, ochutnavači. Chutě a výběr stravy nám mohou prozradit zda se jedná o člověka intelektuálního (má rád slaná a vydatná jídla), konzervativního (má rád konzervované potraviny, především uzeniny), smyslného (má rád ostré, kořeněné pokrmy), dietáře (nemá rád nově vjemy, konfrontaci), ustrašeného (strach z jader = strach z problémů, strach z ostrých hran = strach z agrese), makrobiotika (tvrdá strava = vyhledávání problémů) atd. Hlad je symbolem touhy něco mít, určité lačnosti. Hlad po lásce se tak projeví v mlsání sladkostí a obráceně, nedostatek lásky rodiče proto nahrazují dětem sladkostí. játra– úzce spojeny se životem, znovuzrození nového života, hodnocení, spojení dolů (k začátku, původu) a nahoru (smysluplnost) Játra jsou laboratoří člověka. V nich se produkuje a ukládá energie, probíhá zde výměna bílkovin i detoxikace organismu. Kdo neumí rozlišit co je jedovaté a co ne, neumí také rozlišovat a vyhodnocovat co je užitečné a co škodlivé. Člověk proto přijímá víc nežli dovoluje jeho „zpracovací“ kapacita. Zároveň to svědčí o jeho nemírnosti, přehnané touze po expanzi a příliš vysokých ideálech. Kdo má nemocná játra, ztrácí energii a životní sílu (potenci, chuť k jídlu, pití) a nemoc jater učí člověka umírněnosti, klidu i odříkání. jazyk– vyjadřování tvoření řeči, zbraň (nabroušený jazyk), pomoc při žvýkání klouby– pohyblivost, artikulace koleno– pokora- klečení je gesto pokory, klesnout na kolena, pokoření někoho, něco lámat přes koleno, výraz strachu- klepající se kolena končetiny– pohyblivost, aktivita, prodloužení navenek konečník– východ z dolní krajiny, poslední místo před uvolněním konečného produktu kosti– stabilita, pevnost, plnění normy

krev– životní síla, řeka života, spojení čtyř prvotních látek, kyslík-vzduch, červená barva-oheň krevní tlak– jev zahrnující energii a odpor, harmonie mezi člověkem a světem, ukazatel duševního napětí a přítomnosti, vysoký tlak-boj, nízký tlak- uvolnění až k bezvědomí kůže– hranice, opevnění hranic, zprostředkování kontaktu a něžnosti, dýchání (kožní) kyčelní klouby– vykročit, dělat první kroky, pokrok, akční rádius, dosah ledviny– rovnováha, partnerské vztahy loket– odhodlání prosadit se, schopnost prosadit se (používat lokty), mít ničím nesvázané ruce lymfatická soustava– třetí cévní soustava organismu, zpětný transport k srdci, čištění tkání vyplavováním lýtka– elán, pružnost, trezor emocionální přemrštěnosti mandle– strážce před vnějším světem, proti vnějším původcům nález meziobratlové ploténky– ženský pól páteře mícha– datová dálnice těla, regionální správa močová trubice– duševní spojení s vnějším světem, potrubí pro odvod odpadních tekutin s vodním kohoutem, u muže také semenovod směrem ven močovod– spojení mezi ledvinami a močovým měchýřem, kanál odpadních vod mozek– koordinační centrum, komunikace- organizace informačních procesů, archiv a knihovna (paměť), ústřední vláda (její sídlo) mozková hemisféra, levá– mužský mozek mozková hemisféra, pravá– ženský mozek nehty– na ruce- drápy, naše agresivní dědictví, nástroje agrese na noze- dolní drápy nervový systém– dálkové oznamovací zařízení těla, zpravodajská služba nohy– pohyblivost, pokrok, stabilita, samostatnost nos– moc, hrdost, důvěra obličej– vizitka, výraz sebe sama, individualita, barometr nálady, poctivost, fasáda oči– nahlédnout do něčeho, něco prohlédnout, vyhlížet z okna, zrcadlo a lampa duše, vchod do světa duše a východ z něho, duševní obzor oční víčka– závěsy duše ochlupení– přírodní nespoutaná animální síla, mužská hrud' zdůraznění zvířecího, pudového původu pánev– základna, základ života, porodní miska, nádoba plodnosti páteř– opora a dynamika, páteř složená z pevných obratlů tvoří pevný sloup= dynamika a zároveň statika, tlumič nárazů penis– mužská moc, orgán plození a přesvědčení, pronikající síla plíce– spojení vnitřního plicního stromu a vnějších stromů, se kterými jsme spojeni dýcháním, výměna- kontakt, komunikace, svoboda-možnost volně dýchat, lehkost pochva– oddání, přední vchod do spodního světa a východ z něho, zprostředkování života a rozkoše prostata– důvěra v mužskou sexualitu a vitalitu, strážce na prahu druhé poloviny života prsa ženská– mateřskost, výživa, bezpečí, druhé nejdůležitější spojení s matkou, rozkoš, sexappeal, svádění prsty– na rukou- zručnost, vyvíjení činnosti rukama na nohou- opora, dotýkají se země průdušky– spojovací kanály mezi vnitřním a vnějším světem, vedení energie a odpadních plynů ramena– zatížitelnost, postoj k životu, spojení ramen: mít vztah jeden k druhému a konat jeden pro druhého, střetnutí se světem: svěšená ramena ramenní kloub– kompromis mezi největším možným prostorem pohybu na jedné straně a stabilitou a bezpečí na straně druhé rty– smyslnost, obrátit nitro na venek, horní ret= duchovně duševní schopnosti, spodní ret= smyslnost, úzké rty= vypočítavý intelekt, tvrdé rty=tvrdý, panovačný charakter, měkké, vlhké rty= schopnost obětavosti, plné rty= vitální smyslnost ruce– přijímání- dávání, vlastnictví, uchopit, položit ruku na něco, mít prázdné ruce, dopouštět se přehmatů, držet nad někým ochranou ruku, podat si ruku pro život, dopustit se násilnosti, vzít život do vlastních rukou slinivka břišní– produkce trhaviny pro rozklad potravy, agresivní, energetická analýza, válka a mír. Diabetici nejsou schopni zpracovávat cukr z potravy, ten pouze prochází vnitřnostmi a vylučuje se močí. Cukrovka způsobuje proto překyselení celého organismu a vede až ke kómatu. Diabetik proto touží po sladkém, ale jako náhražku za jiná, nesplněná sladká přání. Diabetik touží

po lásce, ale nedokáže ji, podobně jako cukr přijmout. Ale také nedokáže pro to něco aktivně udělat. Nemůže získat lásku, protože se nenaucil ji z jakéhokoliv důvodu dávat. sliznice– ochranný obal, vnitřní hranice, druhý práh do nitra, závora mezi vnějším a skutečným vnitřním světem srdce– sídlo duše, zdroj životní energie, centrum člověka, energetické středisko, kardinální bod reprezentující jednotu- božské, střed naší existence, brána z polarity do jednoty, centrum a východisko lásky a emocí, domov pocitů, místo nejhlubších citů, barometr emocí, odvaha, identita já střevo– labyrintický systém v těle ke zpracování hmotných dojmů v protikladu k mozkovému labyrintu v hlavě ke zpracování nehmotných dojmů šíje– spojení mezi horní a dolní částí, místo síly a železné vůle, místo umožňující zlomit vůli někoho, zároveň místo chtivosti a smyslnosti špičky prstů– nahmatávat svět, vyznat se v citlivých oblastech, hladit, vnímat, dráždit štítná žláza– ustředí látkové přeměny, určuje procentuální poměr látkové výměny, vývoj, evoluce zrání, regulátor temperamentu, rozhodující instance vitality a aktivity tenké střevo– vědomé analytické zpracování, zažívání hmotných dojmů, existenční úzkosti, schopnost kritiky, přivlastňovat něco cizího, přijetí do nejnvnitřnějšího světa. Tenké střevo má vnější podobu s mozkem a má i podobnou úlohu a funkci. Odpovídá vědomému, analytickému myšlení. Mozek tráví vjemy na nehmotné úrovni, tenké střevo tráví hmotné vjemy. Lidé trpící potížemi tenkého střeva mají proto většinou sklon přehnaně analyzovat a kritizovat. V pozadí je vždy existenční strach např. ze smrti hladem, pokud nebude potrava dostatečně zhodnocena. Nejčastějším symptomem chybné funkce tenkého střeva je průjem. Ten nám vždy říká, že máme strach a snažíme se něco zadržet. Učí nás, abychom povolili a nechali věcem volný průběh. tlusté střevo – nevědomí, dolní svět, skrytá říše stínů a mrtvých, noční strana, pokladnice hmoty, lakota. Tlusté střevo ukončuje vlastní trávení. – zácpa = nejrozšířenějším problémem v této části těla. Stolice= akt dávání, tlusté střevo= nevědomí. Zácpa vyjadřuje neochotu něco dávat= lakota. Je to také strach uvolnit, vypustit jak materiální věci, tak i obsahy nevědomí na denní světlo. Získat si od nich odstup. – zánětlivé onemocnění tlustého střeva spojené s krvavými, hlenovitými průjmy jde o obětování vlastní osobnosti, svého osobního života za pomíjivé výhody nebo možnosti spoluprožít život někoho druhého. Vést vlastní život znamená vybudování si vlastního postavení vůči druhým, což s sebou přináší i určitou osamělost a odpovědnost sám za sebe. Té se lidé s tímto symptomem bojí a ze strachu „potí krev a vodu“ střevem. tuková tkáň– přebytek, rezerva, zásobní materiál s největší palivovou hodnotou ze všech nositelů energie tvar těla– pěticipá hvězda s hlavou na nejvyšším místě, vysoký a štíhlý, štíhlý šlahoun se chce dostat vysoko (ctižádostivost), vysocí lidé (hlavně ženy) mají tendenci činit svou výšku nenápadnou, malé baculaté tělo=pohodlnost, malí lidé= sklon kompenzovat svou malost velkými výkony ústa– sféra požitku, komunikace, centrální vyjadřovací orgán tělesné řeči, rovná nebo křivá ústa prozrazují rovné nebo křivé úmysly, malá ústa se považují za sladká, velká ústa za smyslná až vulgární, sexualita (hovorová paralela hořejšku a dolejšku), vchod do světa těla a východ z něho. Ústy polykáme. Polknutí je těžko vratný proces. Proto těžko nebo vůbec nedokážeme polknout např. velká sousta, špatné zprávy, něco těžko stravitelného. Určitou pomocí je zvláčnění těžce polykaného tekutinou. To je vlastně pozadí alkoholiků. Zapíjejí alkoholem něco nestravitelného, něco co nechtějí, nebo nemohou v životě polknout. vaječníky– zásobárny plodnosti, pokladnice evoluce, vzpomínka na vývoj varlata– plodnost, kreativita, nadbytečná produkce, nejcitlivější část muže vazivo– spojovat, držet, spojovací funkce v protikladu

ke specifické funkční tkáni orgánů, základní systém vazivo/šlachy– provazy na kterých všechno visí, převodní řemeny pohybového ústrojí, upevňovací lana pro svaly vejcovod– plodnost, jako spojovací kanál mezi vaječником(sklad) a dělohou (hnízdem) vlasy– svoboda, vitalita, bezstarostnost, přírodní – nespoutaná síla vousy– rázovitost, prales obličej, mužnost, neoholené vousy se stávají úkrytem záda– věk-roky, které má člověk na hřbetě, nosič břemen života, námaha, upřímnost, mít oporu zubní sklovina– pól tvrdosti, ocel na zbraně, diamantová substance těla zuby– tvrdé zbraně v ústech, agrese, vitalita, potence, redukce, zvládnání problémů. Zuby v dutině ústní jsou první stanicí, kde situace, které k nám přichází, přijímáme a třídíme. Z některých čerpáme sílu hned, jiné ještě moudře rozebereme, tak stejně zuby potravu dělí na menší části a trpělivě rozkousávají. Pokud jídlo zuby trháme, jíme hltavě a rychle, snažíme se přijímat situace silou, postavit se jim čelem a zdrtit je. Naopak pokud jíme rozvázně a pomalu, i situace přijímáme rozvázně a se snahou je pochopit. Pokud si hrajeme na to, že problém nevidíme, nechceme se jím zabývat a máme strach do toho šlápnout naplno, ztratíme i sílu k boji s problémem, své zuby. – zubní kaz je typický projev skutečnosti, že se lidé nechají neprávem nahlodávat ve svých názorech. – zubní sklovina je porušená– znamená, že člověk ustupuje od svých názorů a stává se tudíž příliš precitlivějším a zranitelným. Člověk nemá ustupovat od svých názorů, pokud jsou Správné a Spravedlivé. Pokud bude stát za tím, co je Správné a Spravedlivé, tak se sklovina obnoví. – zubní váček- představuje vnitřní přetrvávající problém, kdy člověk nemá v sobě srovnané to, co by srovnané měl mít. Je to obvyčejně NEOPRÁVNĚNÝ pocit křivdy, který v člověku hlodá. – zuby mrtvé– člověk se rozhodl v sobě potlačit, umrtvit správné zásady a smysl pro spravedlivost. – záněty zubů znamenají neoprávněné znechucení, neoprávněný pocit bezmoci, neoprávněný pocit: „S tím nic nenadělám.“ – paradentóza – Přehodnoť svůj postoj ke slovům, protože jim dáváš menší hodnotu, než jakou ve skutečnosti mají. Odhalené krčky zubů znamenají: nedržím slova a sliby, není na mě spolehnutí, mám sklon k tomu, abych byl nezodpovědný. žaludek– pocit, schopnost přijímat, místo, kde se uchovává všechno spolknuté, místo pocitu, hnízdo dětství, místo přípravy a bezpečí Žaludek má především přijímací funkci= jinovou= v psychické rovině schopnost citění, pocitů. Vytěsněním citění ze svého vědomí a jeho poklesem na tělesnou úroveň, do žaludku, dochází k oněm známým „přejídáním z trápení, něčím se užíváme“. Druhá funkce= agresivní, jangová, a tou je tvorba a odvádění kyselých žaludečních šťáv. Neprojevení agrese navenek (její spolknutí) resp. přehnaná agresivní reakce se projeví překyselením žaludku a následně může vést až ke vzniku žaludečních vředů. Člověk, trpící žaludečními chorobami nechce žádný konflikt, výzvu. Chce se vrátit podvědomě do bezkonfliktního dětství, kde je kašovitá výživa, bez tvrdých kousků, bez koření, kávy, alkoholu, které jej dráždí atd. žebra– stavební prvky hrudního koše, přispívají k jeho mohutnosti, jistota a ochrana, flexibilita a přizpůsobení žíly– cesty návratu k domovu, cesty energie vedoucí k domovu, spotřebovaná energie se těmito cestami zachrání zpět k omlazujícímu zřídlu žlázy– samočinné řízení, informace žlučník/ žluč– rafinovaná agrese, vytékající hořkost (soptiti vztekem), přeměna. Žlučník shromažďuje žluč vyprodukovanou játry. Pokud se někde ucpe její tok, dochází k jejímu usazení a tvorbě žlučových kamenů. V symbolice žluč znamená agresi, tzn. že žlučové kameny znamenají zkamenělou agresi. Autor: Iva Radulayová, Zpracováno dle Rüdiger Dahlke: Nemoc jako symbol, www.amiresah.cz

Více se dočtete na slunecnyzivot.cz/2015/02/symbolicky-vyznam-organu/ © Slunečný život

Symbolický význam orgánů 26.2.2015 od Michaela Weissová 568 0 0 0 telo, „Zdravý člověk je krásný, ale musí na něj přijít trochu nějaké nemoci, aby se stal taky duchovně krásným.“ Christian Morgenstern Naše slovo „symbol“ pochází z řeckého symballein = sloučit, smíchat. V antice to byl hliněný kroužek, s jehož pomocí se věrní druhové i po letech s jistotou opět poznali. Při loučení se rozlomil na dvě části a jejich uložení bylo možné po libovolně dlouhé době potvrdit spojení přátel. Jestliže chápeme nemoc jako symbol, otevírá nám to šance přijít na stopu současným životním úkolům. Tělesný aspekt nemoci má přitom ústřední význam, neboť teprve pomocí něho dospějeme k významu příznaků. Abychom pochopili člověka při výkladu obrazu nemoci v jeho celku, je nezbytné sloučit všechny jednotlivé dojmy do jednoho vzoru, příp. všechny malé symboly do jednoho rozsáhlého. Symboly dnes vyjadřují souvislost formy a obsahu a stejným způsobem nám pomáhají poznat souvislosti a spojení. Tělesné obrazy nemocí nám dovolují přiblížit se k duševním obsahům, které jsou v nich zakódovány. Všechno stvořené pochází z jednosti a ztělesňuje se vstoupením do polarity. Každý krok do ztělesnění vede hlouběji do polarity. Nemoc patří k cestě do polarity. Jestliže uvažujeme v posloupnostech, bylo by nutno přiznat duchovně duševní složce vůbec první místo před tělem. Ve střetnutí s nemocí se tato složka přesto osvědčuje, obě je nutno považovat za rovnocenné a v žádném případě nelze podřízené tělesné rovině přiznávat přednost nebo dokonce nárok na výhradní zastoupení, jak se to sále ještě děje v lékařství. Achillova pata– nejsilnější vaz těla, klasická slabina zranitelnost, duševní elán, pokrok, vzestup bok levý- levá strana těla– ženská citová strana brada– vůle, schopnost prosadit se, cílevědomost, bránice– hranice mezi horním a dolním světem, sídlo duše, domov dechu břicho– pocit, instinkt, požitek, místo zaopatření břišní dutina– bezpečí, těžiště, domov orgánů cévy– cesty, po kterých se dopravuje životní síla, energetické cesty, zprostředkovává, komunikace čakry– spojení s kosmem čelistní dutina– lehkost a vzdušnost hlavy čelo– konfrontace, někomu „čelit“, chtít hlavou prorazit zeď, prosazovat se, duchovní síla dáseň– kolébka zbraní, lůžko zubů, prvotní důvěra dlaně– poctivost, otevřenost, miska potřebnosti dolní čelist– základna brady je výrazem vůle a prosazování, základna našich spodních zbraní- zubů erotogenní zóny– rozkoš, plochy dráždění hlas– vyjadřování hlasu, komunikace hlasivky– struktury, které rozezníváme a které rozeznívají nás, komunikace hlava– hlavní místo těla, osobní zeměkoule mikrokosmu, protipól těla, domov rozumu a myšlení, hlezenní kloub– základ měkkého, pružného pohybu, původ vzprímení na zadní nohy, základ odrazu hltan– vložit (majetek), spolknout (nějakou firmu), obranný kruh horní čelist– statický základ horních zbraní (zubů) hrtan– vyjadřování, domov řeči a zpěvu, hudební nástroj těla hrudník– pocit vlastního Já, pancíř charakteru, kostěná klec na plicní křídla a na srdce, moc, důležitost, ochrana a jistota pro srdce a plíce hýždě– pasivní schopnost vydržet,

něco vysedět chodidla– porozumění, stálost, stabilita, trvalost, pokora, spjatost s domovem, zakořenění, kontakt k matce Zemi chrupavčitá tkáň– pružnost, substance na stavbu mostů, schopnost spojovat chuťové pohárky– chuťové senzory, ochutnavači. Chutě a výběr stravy nám mohou prozradit zda se jedná o člověka intelektuálního (má rád slaná a vydatná jídla), konzervativního (má rád konzervované potraviny, především uzeniny), smyslného (má rád ostré, kořeněné pokrmy), dietáře (nemá rád nově vjemy, konfrontaci), ustrašeného (strach z jader = strach z problémů, strach z ostrých hran = strach z agrese), makrobiotika (tvrdá strava = vyhledávání problémů) atd. Hlad je symbolem touhy něco mít, určité lačnosti. Hlad po lásce se tak projeví v mlsání sladkostí a obráceně, nedostatek lásky rodiče proto nahrazují dětem sladkostí. játra– úzce spojeny se životem, znovuzrození nového života, hodnocení, spojení dolů (k začátku, původu) a nahoru (smysluplnost) Játra jsou laboratoří člověka. V nich se produkuje a ukládá energie, probíhá zde výměna bílkovin i detoxikace organismu. Kdo neumí rozlišit co je jedovaté a co ne, neumí také rozlišovat a vyhodnocovat co je užitečné a co škodlivé. Člověk proto přijímá víc nežli dovoluje jeho „zpracovací“ kapacita. Zároveň to svědčí o jeho nemírnosti, přehnané touze po expanzi a příliš vysokých ideálech. Kdo má nemocná játra, ztrácí energii a životní sílu (potenci, chuť k jídlu, pití) a nemoc jater učí člověka umírněnosti, klidu i odříkání. jazyk– vyjadřování tvoření řeči, zbraň (nabroušený jazyk), pomoc při žvýkání klouby– pohyblivost, artikulace koleno– pokora- klečení je gesto pokory, klesnout na kolena, pokoření někoho, něco lámat přes koleno, výraz strachu- klepající se kolena končetiny– pohyblivost, aktivita, prodloužení navenek konečník– východ z dolní krajiny, poslední místo před uvolněním konečného produktu kosti– stabilita, pevnost, plnění normy krev– životní síla, řeka života, spojení čtyř prvotních látek, kyslík-vzduch, červená barva-oheň krevní tlak– jev zahrnující energii a odpor, harmonie mezi člověkem a světem, ukazatel duševního napětí a přítomnosti, vysoký tlak-boj, nízký tlak- uvolnění až k bezvědomí kůže– hranice, opevnění hranic, zprostředkování kontaktu a něžnosti, dýchání (kožní) kyčelní klouby– vykročit, dělat první kroky, pokrok, akční rádius, dosah ledviny– rovnováha, partnerské vztahy loket– odhodlání prosadit se, schopnost prosadit se (používat lokty), mít ničím nesvázané ruce lymfatická soustava– třetí cévní soustava organismu, zpětný transport k srdci, čištění tkání vyplavováním lýtka– elán, pružnost, trezor emocionální přemrštěnosti mandle– strážce před vnějším světem, proti vnějším původcům nález meziobratlové ploténky– ženský pól páteře mícha– datová dálnice těla, regionální správa močová trubice– duševní spojení s vnějším světem, potrubí pro odvod odpadních tekutin s vodním kohoutem, u muže také semenovod směrem ven močovod– spojení mezi ledvinami a močovým měchýřem, kanál odpadních vod mozek– koordinační centrum, komunikace- organizace informačních procesů, archiv a knihovna (paměť), ústřední vláda (její sídlo) mozková hemisféra, levá– mužský mozek mozková hemisféra, pravá– ženský mozek nehty– na ruce- drápy, naše agresivní dědictví, nástroje agrese na noze- dolní drápy nervový systém– dálkové oznamovací zařízení těla, zpravodajská služba nohy– pohyblivost, pokrok, stabilita, samostatnost nos– moc, hrdost, důvěra obličej– vizitka, výraz sebe sama, individualita, barometr nálady, poctivost, fasáda oči– nahlédnout do něčeho, něco prohlédnout, vyhlížet z okna, zrcadlo a lampa duše, vchod do světa duše a východ z něho, duševní obzor oční víčka– závěsy duše ochlupení– přírodní nespoutaná animální síla, mužská hrud'- zdůraznění zvířecího, pudového původu pánev– základna, základ života, porodní miska, nádoba plodnosti

páteř– opora a dynamika, páteř složená z pevných obratlů tvoří pevný sloup= dynamika a zároveň statika, tlumič nárazů penis– mužská moc, orgán plození a přesvědčení, pronikající síla plíce– spojení vnitřního plicního stromu a vnějších stromů, se kterými jsme spojeni dýcháním, výměna- kontakt, komunikace, svoboda-možnost volně dýchat, lehkost pochva– oddání, přední vchod do spodního světa a východ z něho, zprostředkování života a rozkoše prostata– důvěra v mužskou sexualitu a vitalitu, strážce na prahu druhé poloviny života prsa ženská– mateřskost, výživa, bezpečí, druhé nejdůležitější spojení s matkou, rozkoš, sexappeal, svádění prsty– na rukou- zručnost, vyvíjení činnosti rukama na nohou- opora, dotýkají se země průdušky– spojovací kanály mezi vnitřním a vnějším světem, vedení energie a odpadních plynů ramena– zatížitelnost, postoj k životu, spojení ramen: mít vztah jeden k druhému a konat jeden pro druhého, střetnutí se světem: svěšená ramena ramenní kloub– kompromis mezi největším možným prostorem pohybu na jedné straně a stabilitou a bezpečí na straně druhé rty– smyslnost, obrátit nitro na venek, horní ret= duchovně duševní schopnosti, spodní ret= smyslnost, úzké rty= vypočítavý intelekt, tvrdé rty=tvrdý, panovačný charakter, měkké, vlhké rty= schopnost obětavosti, plné rty= vitální smyslnost ruce– přijímání- dávání, vlastnictví, uchopit, položit ruku na něco, mít prázdné ruce, dopouštět se přehmatů, držet nad někým ochranou ruku, podat si ruku pro život, dopustit se násilnosti, vzít život do vlastních rukou slinivka břišní– produkce trhaviny pro rozklad potravy, agresivní, energetická analýza, válka a mír. Diabetici nejsou schopni zpracovávat cukr z potravy, ten pouze prochází vnitřnostmi a vylučuje se močí. Cukrovka způsobuje proto překyselení celého organismu a vede až ke kómatu. Diabetik proto touží po sladkém, ale jako náhražku za jiná, nesplněná sladká přání. Diabetik touží po lásce, ale nedokáže ji, podobně jako cukr přijmout. Ale také nedokáže pro to něco aktivně udělat. Nemůže získat lásku, protože se nenaučil ji z jakéhokoliv důvodu dávat. sliznice– ochranný obal, vnitřní hranice, druhý práh do nitra, závora mezi vnějším a skutečným vnitřním světem srdce– sídlo duše, zdroj životní energie, centrum člověka, energetické středisko, kardinální bod reprezentující jednotu- božské, střed naší existence, brána z polarity do jednoty, centrum a východisko lásky a emocí, domov pocitů, místo nejhlubších citů, barometr emocí, odvaha, identita já střevo– labyrintický systém v těle ke zpracování hmotných dojmů v protikladu k mozkovému labyrintu v hlavě ke zpracování nehmotných dojmů šije– spojení mezi horní a dolní částí, místo síly a železné vůle, místo umožňující zlomit vůli někoho, zároveň místo chtivosti a smyslnosti špičky prstů– nahmatávat svět, vyznat se v citlivých oblastech, hladit, vnímat, dráždit štítná žláza– ustředí látkové přeměny, určuje procentuální poměr látkové výměny, vývoj, evoluce zrání, regulátor temperamentu, rozhodující instance vitality a aktivity tenké střevo– vědomé analytické zpracování, zažívání hmotných dojmů, existenční úzkosti, schopnost kritiky, přivlastňovat něco cizího, přijetí do nejnvnitřnějšího světa. Tenké střevo má vnější podobu s mozkem a má i podobnou úlohu a funkci. Odpovídá vědomému, analytickému myšlení. Mozek tráví vjemy na nehmotné úrovni, tenké střevo tráví hmotné vjemy. Lidé trpící potížemi tenkého střeva mají proto většinou sklon přehnaně analyzovat a kritizovat. V pozadí je vždy existenční strach např. ze smrti hladem, pokud nebude potrava dostatečně zhodnocena. Nejčastějším symptomem chybné funkce tenkého střeva je průjem. Ten nám vždy říká, že máme strach a snažíme se něco zadržet. Učí nás, abychom povolili a nechali věcem volný průběh. tlusté střevo – nevědomí, dolní svět, skrytá říše stínů a mrtvých, noční strana, pokladnice hmoty,

lakota. Tlusté střevo ukončuje vlastní trávení. – zácpa = nejrozšířenějším problémem v této části těla. Stolice= akt dávání, tlusté střevo= nevědomí. Zácpa vyjadřuje neochotu něco dát= lakota. Je to také strach uvolnit, vypustit jak materiální věci, tak i obsahy nevědomí na denní světlo. Získat si od nich odstup. – zánětlivé onemocnění tlustého střeva spojené s krvavými, hlenovitými průjmy jde o obětování vlastní osobnosti, svého osobního života za pomíjivé výhody nebo možnosti spoluprožít život někoho druhého. Vést vlastní život znamená vybudování si vlastního postavení vůči druhým, což s sebou přináší i určitou osamělost a odpovědnost sám za sebe. Té se lidé s tímto symptomem bojí a ze strachu „potí krev a vodu“ střevem. tuková tkáň– přebytek, rezerva, zásobní materiál s největší palivovou hodnotou ze všech nositelů energie tvar těla– pěticipá hvězda s hlavou na nejvyšším místě, vysoký a štíhlý, štíhlý šlahoun se chce dostat vysoko (ctižádostivost), vysokí lidé (hlavně ženy) mají tendenci činit svou výšku nenápadnou, malé baculaté tělo=pohodlnost, malí lidé= sklon kompenzovat svou malost velkými výkony ústa– sféra požitku, komunikace, centrální vyjadřovací orgán tělesné řeči, rovná nebo křivá ústa prozrazují rovné nebo křivé úmysly, malá ústa se považují za sladká, velká ústa za smyslná až vulgární, sexualita (hovorová paralela hořejšku a dolejšku), vchod do světa těla a východ z něho. Ústy polykáme. Polknutí je těžko vratný proces. Proto těžko nebo vůbec nedokážeme polknout např. velká sousta, špatné zprávy, něco těžko stravitelného. Určitou pomocí je zvládnutí těžce polykaného tekutinou. To je vlastně pozadí alkoholiků. Zapíjejí alkoholem něco nestravitelného, něco co nechtějí, nebo nemohou v životě polknout. vaječníky– zásobárny plodnosti, pokladnice evoluce, vzpomínka na vývoj varlata– plodnost, kreativita, nadbytečná produkce, nejcitlivější část muže vazivo– spojovat, držet, spojovací funkce v protikladu ke specifické funkční tkáni orgánů, základní systém vazivo/šlachy– provazy na kterých všechno visí, převodní řemeny pohybového ústrojí, upevňovací lana pro svaly vejcovod– plodnost, jako spojovací kanál mezi vaječником(sklad) a dělohou (hnízdem) vlasy– svoboda, vitalita, bezstarostnost, přírodní – nespoutaná síla vousy– rázovitost, prales obličej, mužnost, neoholené vousy se stávají úkrytem záda– věk-roky, které má člověk na hřbetě, nosič břemen života, námaha, upřímnost, mít oporu zubní sklovina– pól tvrdosti, ocel na zbraně, diamantová substance těla zuby– tvrdé zbraně v ústech, agrese, vitalita, potence, redukce, zvládnutí problémů. Zuby v dutině ústní jsou první stanicí, kde situace, které k nám přichází, přijímáme a třídíme. Z některých čerpáme sílu hned, jiné ještě moudře rozebereme, tak stejně zuby potravu dělí na menší části a trpělivě rozkousávají. Pokud jídlo zuby trháme, jíme hltavě a rychle, snažíme se přijímat situace silou, postavit se jim čelem a zdrtit je. Naopak pokud jíme rozvážně a pomalu, i situace přijímáme rozvážně a se snahou je pochopit. Pokud si hrajeme na to, že problém nevidíme, nechceme se jím zabývat a máme strach do toho šlápnout naplno, ztrácíme i sílu k boji s problémem, své zuby. – zubní kaz je typický projev skutečnosti, že se lidé nechají neprávem nahlodávat ve svých názorech. – zubní sklovina je porušena– znamená, že člověk ustupuje od svých názorů a stává se tudíž příliš precitlivějším a zranitelným. Člověk nemá ustupovat od svých názorů, pokud jsou Správné a Spravedlivé. Pokud bude stát za tím, co je Správné a Spravedlivé, tak se sklovina obnoví. – zubní váček- představuje vnitřní přetrvávající problém, kdy člověk nemá v sobě srovnané to, co by srovnané měl mít. Je to obyčejně NEOPRÁVNĚNÝ pocit křivdy, který v člověku hlodá. – zuby mrtvé– člověk se rozhodl v sobě potlačit, umrtvit správné zásady a smysl pro spravedlivost. – záněty zubů znamenají neoprávněné znechucení,

neoprávněný pocit bezmoci, neoprávněný pocit: „S tím nic nenadělám.“ – parodontóza – Přehodnot svůj postoj ke slovům, protože jim dáváš menší hodnotu, než jakou ve skutečnosti mají. Odhalené krčky zubů znamenají: nedržím slova a sliby, není na mě spolehnoutí, mám sklon k tomu, abych byl nezodpovědný. žaludek– pocit, schopnost přijímat, místo, kde se uchovává všechno spolknuté, místo pocitu, hnízdo dětství, místo přípravy a bezpečí Žaludek má především přijímací funkci= jinovou= v psychické rovině schopnost citění, pocitů. Vytěsněním citění ze svého vědomí a jeho poklesem na tělesnou úroveň, do žaludku, dochází k oněm známým „přejídáním z trápení, něčím se užíváme“. Druhá funkce= agresivní, jangová, a tou je tvorba a odvádění kyselých žaludečních šťáv. Neprojevení agrese navenek (její spolknutí) resp. přehnaná agresivní reakce se projeví překyselením žaludku a následně může vést až ke vzniku žaludečních vředů. Člověk, trpící žaludečními chorobami nechce žádný konflikt, výzvu. Chce se vrátit podvědomě do bezkonfliktního dětství, kde je kašovitá výživa, bez tvrdých kousků, bez koření, kávy, alkoholu, které jej dráždí atd. žebra– stavební prvky hrudního koše, přispívají k jeho mohutnosti, jistota a ochrana, flexibilita a přizpůsobení žíly– cesty návratu k domovu, cesty energie vedoucí k domovu, spotřebovaná energie se těmito cestami zachrání zpět k omlazujícímu zřídlu žlázy– samočinné řízení, informace žlučník/ žluč– rafinovaná agrese, vytékající hořkost (soptiti vztekem), přeměna. Žlučník shromažďuje žluč vyprodukovanou játry. Pokud se někde ucpe její tok, dochází k jejímu usazení a tvorbě žlučových kamenů. V symbolice žluč znamená agresi, tzn. že žlučové kameny znamenají zkamenělou agresi. Autor: Iva Radulayová, Zpracováno dle Rüdiger Dahlke: Nemoc jako symbol, www.amiresah.cz

Více se dočtete na slunecnyzivot.cz/2015/02/symbolicky-vyznam-organu/ © Slunečný život

Symbolický význam orgánů 26.2.2015 od Michaela Weissová 568 0 0 0 telo „Zdravý člověk je krásný, ale musí na něj přijít trochu nějaké nemoci, aby se stal taky duchovně krásným.“ Christian Morgenstern Naše slovo „symbol“ pochází z řeckého symballein = sloučit, smíchat. V antice to byl hliněný kroužek, s jehož pomocí se věrní druhové i po letech s jistotou opět poznali. Při loučení se rozlomil na dvě části a jejich uložení bylo možné po libovolně dlouhé době potvrdit spojení přátel. Jestliže chápeme nemoc jako symbol, otevírá nám to šance přijít na stopu současným životním úkolům. Tělesný aspekt nemoci má přitom ústřední význam, neboť teprve pomocí něho dospějeme k významu příznaků. Abychom pochopili člověka při výkladu obrazu nemoci v jeho celku, je nezbytné sloučit všechny jednotlivé dojmy do jednoho vzoru, příp. všechny malé symboly do jednoho rozsáhlého. Symboly dnes vyjadřují souvislost formy a obsahu a stejným způsobem nám pomáhají poznat souvislosti a spojení. Tělesné obrazy nemocí nám dovolují přiblížit se k duševním obsahům, které jsou v nich zakódovány. Všechno stvořené pochází z jednosti a ztělesňuje se vstoupením do polarity. Každý krok do

ztělesnění vede hlouběji do polarity. Nemoc patří k cestě do polarity. Jestliže uvažujeme v posloupnostech, bylo by nutno přiznat duchovně duševní složce vůbec první místo před tělem. Ve střetnutí s nemocí se tato složka přesto osvědčuje, obě je nutno považovat za rovnocenné a v žádném případě nelze podřízené tělesné rovině přiznávat přednost nebo dokonce nárok na výhradní zastoupení, jak se to sále ještě děje v lékařství. Achillova pata– nejsilnější vaz těla, klasická slabina zranitelnost, duševní elán, pokrok, vzestup bok levý- levá strana těla– ženská citová strana brada– vůle, schopnost prosadit se, cílevědomost, bránice– hranice mezi horním a dolním světem, sídlo duše, domov dechu břicho– pocit, instinkt, požitek, místo zaopatření břišní dutina– bezpečí, těžiště, domov orgánů cévy– cesty, po kterých se dopravuje životní síla, energetické cesty, zprostředkovává, komunikace čakry– spojení s kosmem čelistní dutina– lehkost a vzdušnost hlavy čelo– konfrontace, někomu „čelit“, chtít hlavou prorazit zeď, prosazovat se, duchovní síla dáseň– kolébka zbraní, lůžko zubů, prvotní důvěra dlaně– poctivost, otevřenost, miska potřebnosti dolní čelist– základna brady je výrazem vůle a prosazování, základna našich spodních zbraní- zubů erotogenní zóny– rozkoš, plochy dráždění hlas– vyjadřování hlasu, komunikace hlasivky– struktury, které rozezníváme a které rozeznívají nás, komunikace hlava– hlavní místo těla, osobní zeměkoule mikrokosmu, protipól těla, domov rozumu a myšlení, hlezenní kloub– základ měkkého, pružného pohybu, původ vzpřímení na zadní nohy, základ odrazu hltan– vložit (majetek), spolknout (nějakou firmu), obranný kruh horní čelist– statický základ horních zbraní (zubů) hrtan– vyjadřování, domov řeči a zpěvu, hudební nástroj těla hrudník– pocit vlastního Já, pancíř charakteru, kostěná klec na plicní křídla a na srdce, moc, důležitost, ochrana a jistota pro srdce a plíce hýždě– pasivní schopnost vydržet, něco vysedět chodidla– porozumění, stálost, stabilita, trvalost, pokora, spjatost s domovem, zakořenění, kontakt k matce Zemi chrupavčitá tkáň– pružnost, substance na stavbu mostů, schopnost spojovat chuťové pohárky– chuťové senzory, ochutnavači. Chutě a výběr stravy nám mohou prozradit zda se jedná o člověka intelektuálního (má rád slaná a vydatná jídla), konzervativního (má rád konzervované potraviny, především uzeniny), smyslného (má rád ostré, kořeněné pokrmy), dietáře (nemá rád nově vjemy, konfrontaci), ustrašeného (strach z jader = strach z problémů, strach z ostrých hran = strach z agrese), makrobiotika (tvrdá strava = vyhledávání problémů) atd. Hlad je symbolem touhy něco mít, určité lačnosti. Hlad po lásce se tak projeví v mlsání sladkostí a obráceně, nedostatek lásky rodiče proto nahrazují dětem sladkostmi. játra– úzce spojeny se životem, znovuzrození nového života, hodnocení, spojení dolů (k začátku, původu) a nahoru (smysluplnost) Játra jsou laboratoří člověka. V nich se produkuje a ukládá energie, probíhá zde výměna bílkovin i detoxikace organismu. Kdo neumí rozlišit co je jedovaté a co ne, neumí také rozlišovat a vyhodnocovat co je užitečné a co škodlivé. Člověk proto přijímá víc nežli dovoluje jeho „zpracovací“ kapacita. Zároveň to svědčí o jeho nemírnosti, přehnané touze po expanzi a příliš vysokých ideálech. Kdo má nemocná játra, ztrácí energii a životní sílu (potenci, chuť k jídlu, pití) a nemoc jater učí člověka umírněnosti, klidu i odříkání. jazyk– vyjadřování tvoření řeči, zbraň (nabroušený jazyk), pomoc při žvýkání klouby– pohyblivost, artikulace koleno– pokora- klečení je gesto pokory, klesnout na kolena, pokoření někoho, něco lámat přes koleno, výraz strachu- klepající se kolena končetiny– pohyblivost, aktivita, prodloužení navenek konečník– východ z dolní krajiny, poslední místo před uvolněním konečného produktu kosti– stabilita, pevnost, plnění normy

krev– životní síla, řeka života, spojení čtyř prvotních látek, kyslík-vzduch, červená barva-oheň krevní tlak– jev zahrnující energii a odpor, harmonie mezi člověkem a světem, ukazatel duševního napětí a přítomnosti, vysoký tlak-boj, nízký tlak- uvolnění až k bezvědomí kůže– hranice, opevnění hranic, zprostředkování kontaktu a něžnosti, dýchání (kožní) kyčelní klouby– vykročit, dělat první kroky, pokrok, akční rádius, dosah ledviny– rovnováha, partnerské vztahy loket– odhodlání prosadit se, schopnost prosadit se (používat lokty), mít ničím nesvázané ruce lymfatická soustava– třetí cévní soustava organismu, zpětný transport k srdci, čištění tkání vyplavováním lýtka– elán, pružnost, trezor emocionální přemrštěnosti mandle– strážce před vnějším světem, proti vnějším původcům nález meziobratlové ploténky– ženský pól páteře mícha– datová dálnice těla, regionální správa močová trubice– duševní spojení s vnějším světem, potrubí pro odvod odpadních tekutin s vodním kohoutem, u muže také semenovod směrem ven močovod– spojení mezi ledvinami a močovým měchýřem, kanál odpadních vod mozek– koordinační centrum, komunikace- organizace informačních procesů, archiv a knihovna (paměť), ústřední vláda (její sídlo) mozková hemisféra, levá– mužský mozek mozková hemisféra, pravá– ženský mozek nehty– na ruce- drápy, naše agresivní dědictví, nástroje agrese na noze- dolní drápy nervový systém– dálkové oznamovací zařízení těla, zpravodajská služba nohy– pohyblivost, pokrok, stabilita, samostatnost nos– moc, hrdost, důvěra obličej– vizitka, výraz sebe sama, individualita, barometr nálady, poctivost, fasáda oči– nahlédnout do něčeho, něco prohlédnout, vyhlížet z okna, zrcadlo a lampa duše, vchod do světa duše a východ z něho, duševní obzor oční víčka– závěsy duše ochlupení– přírodní nespoutaná animální síla, mužská hrud' zdůraznění zvířecího, pudového původu pánev– základna, základ života, porodní miska, nádoba plodnosti páteř– opora a dynamika, páteř složená z pevných obratlů tvoří pevný sloup= dynamika a zároveň statika, tlumič nárazů penis– mužská moc, orgán plození a přesvědčení, pronikající síla plíce– spojení vnitřního plicního stromu a vnějších stromů, se kterými jsme spojeni dýcháním, výměna- kontakt, komunikace, svoboda-možnost volně dýchat, lehkost pochva– oddání, přední vchod do spodního světa a východ z něho, zprostředkování života a rozkoše prostata– důvěra v mužskou sexualitu a vitalitu, strážce na prahu druhé poloviny života prsa ženská– mateřskost, výživa, bezpečí, druhé nejdůležitější spojení s matkou, rozkoš, sexappeal, svádění prsty– na rukou- zručnost, vyvíjení činnosti rukama na nohou- opora, dotýkají se země průdušky– spojovací kanály mezi vnitřním a vnějším světem, vedení energie a odpadních plynů ramena– zatížitelnost, postoj k životu, spojení ramen: mít vztah jeden k druhému a konat jeden pro druhého, střetnutí se světem: svěšená ramena ramenní kloub– kompromis mezi největším možným prostorem pohybu na jedné straně a stabilitou a bezpečím na straně druhé rty– smyslnost, obrátit nitro na venek, horní ret= duchovně duševní schopnosti, spodní ret= smyslnost, úzké rty= vypočítavý intelekt, tvrdé rty=tvrdý, panovačný charakter, měkké, vlhké rty= schopnost obětavosti, plné rty= vitální smyslnost ruce– přijímání- dávání, vlastnictví, uchopit, položit ruku na něco, mít prázdné ruce, dopouštět se přehmatů, držet nad někým ochranou ruku, podat si ruku pro život, dopustit se násilnosti, vzít život do vlastních rukou slinivka břišní– produkce trhaviny pro rozklad potravy, agresivní, energetická analýza, válka a mír. Diabetici nejsou schopni zpracovávat cukr z potravy, ten pouze prochází vnitřnostmi a vylučuje se močí. Cukrovka způsobuje proto překyselení celého organismu a vede až ke kómatu. Diabetik proto touží po sladkém, ale jako náhražku za jiná, nesplněná sladká přání. Diabetik touží

po lásce, ale nedokáže ji, podobně jako cukr přijmout. Ale také nedokáže pro to něco aktivně udělat. Nemůže získat lásku, protože se nenaucil ji z jakéhokoliv důvodu dávat. sliznice– ochranný obal, vnitřní hranice, druhý práh do nitra, závora mezi vnějším a skutečným vnitřním světem srdce– sídlo duše, zdroj životní energie, centrum člověka, energetické středisko, kardinální bod reprezentující jednotu- božské, střed naší existence, brána z polarity do jednoty, centrum a východisko lásky a emocí, domov pocitů, místo nejhlubších citů, barometr emocí, odvaha, identita já střevo– labyrintický systém v těle ke zpracování hmotných dojmů v protikladu k mozkovému labyrintu v hlavě ke zpracování nehmotných dojmů šíje– spojení mezi horní a dolní částí, místo síly a železné vůle, místo umožňující zlomit vůli někoho, zároveň místo chtivosti a smyslnosti špičky prstů– nahmatávat svět, vyznat se v citlivých oblastech, hladit, vnímat, dráždit štítná žláza– ustředí látkové přeměny, určuje procentuální poměr látkové výměny, vývoj, evoluce zrání, regulátor temperamentu, rozhodující instance vitality a aktivity tenké střevo– vědomé analytické zpracování, zažívání hmotných dojmů, existenční úzkosti, schopnost kritiky, přivlastňovat něco cizího, přijetí do nejnvnitřnějšího světa. Tenké střevo má vnější podobu s mozkem a má i podobnou úlohu a funkci. Odpovídá vědomému, analytickému myšlení. Mozek tráví vjemy na nehmotné úrovni, tenké střevo tráví hmotné vjemy. Lidé trpící potížemi tenkého střeva mají proto většinou sklon přehnaně analyzovat a kritizovat. V pozadí je vždy existenční strach např. ze smrti hladem, pokud nebude potrava dostatečně zhodnocena. Nejčastějším symptomem chybné funkce tenkého střeva je průjem. Ten nám vždy říká, že máme strach a snažíme se něco zadržet. Učí nás, abychom povolili a nechali věcem volný průběh. tlusté střevo – nevědomí, dolní svět, skrytá říše stínů a mrtvých, noční strana, pokladnice hmoty, lakota. Tlusté střevo ukončuje vlastní trávení. – zácpa = nejrozšířenějším problémem v této části těla. Stolice= akt dávání, tlusté střevo= nevědomí. Zácpa vyjadřuje neochotu něco dávat= lakota. Je to také strach uvolnit, vypustit jak materiální věci, tak i obsahy nevědomí na denní světlo. Získat si od nich odstup. – zánětlivé onemocnění tlustého střeva spojené s krvavými, hlenovitými průjmy jde o obětování vlastní osobnosti, svého osobního života za pomíjivé výhody nebo možnosti spoluprožít život někoho druhého. Vést vlastní život znamená vybudování si vlastního postavení vůči druhým, což s sebou přináší i určitou osamělost a odpovědnost sám za sebe. Té se lidé s tímto symptomem bojí a ze strachu „potí krev a vodu“ střevem. tuková tkáň– přebytek, rezerva, zásobní materiál s největší palivovou hodnotou ze všech nositelů energie tvar těla– pěticipá hvězda s hlavou na nejvyšším místě, vysoký a štíhlý, štíhlý šlahoun se chce dostat vysoko (ctižádostivost), vysocí lidé (hlavně ženy) mají tendenci činit svou výšku nenápadnou, malé baculaté tělo=pohodlnost, malí lidé= sklon kompenzovat svou malost velkými výkony ústa– sféra požitku, komunikace, centrální vyjadřovací orgán tělesné řeči, rovná nebo křivá ústa prozrazují rovné nebo křivé úmysly, malá ústa se považují za sladká, velká ústa za smyslná až vulgární, sexualita (hovorová paralela hořejšku a dolejšku), vchod do světa těla a východ z něho. Ústy polykáme. Polknutí je těžko vratný proces. Proto těžko nebo vůbec nedokážeme polknout např. velká sousta, špatné zprávy, něco těžko stravitelného. Určitou pomocí je zvláčnění těžce polykaného tekutinou. To je vlastně pozadí alkoholiků. Zapíjejí alkoholem něco nestravitelného, něco co nechtějí, nebo nemohou v životě polknout. vaječníky– zásobárny plodnosti, pokladnice evoluce, vzpomínka na vývoj varlata– plodnost, kreativita, nadbytečná produkce, nejcitlivější část muže vazivo– spojovat, držet, spojovací funkce v protikladu

ke specifické funkční tkáni orgánů, základní systém vazivo/šlachy– provazy na kterých všechno visí, převodní řemeny pohybového ústrojí, upevňovací lana pro svaly vejcovod– plodnost, jako spojovací kanál mezi vaječником(sklad) a dělohou (hnízdem) vlasy– svoboda, vitalita, bezstarostnost, přírodní – nespoutaná síla vousy– rázovitost, prales obličej, mužnost, neoholené vousy se stávají úkrytem záda– věk-roky, které má člověk na hřbetě, nosič břemen života, námaha, upřímnost, mít oporu zubní sklovina– pól tvrdosti, ocel na zbraně, diamantová substance těla zuby– tvrdé zbraně v ústech, agrese, vitalita, potence, redukce, zvládání problémů. Zuby v dutině ústní jsou první stanicí, kde situace, které k nám přichází, přijímáme a třídíme. Z některých čerpáme sílu hned, jiné ještě moudře rozebereme, tak stejně zuby potravu dělí na menší části a trpělivě rozkousávají. Pokud jídlo zuby trháme, jíme hltavě a rychle, snažíme se přijímat situace silou, postavit se jim čelem a zdrtit je. Naopak pokud jíme rozvázně a pomalu, i situace přijímáme rozvázně a se snahou je pochopit. Pokud si hrajeme na to, že problém nevidíme, nechceme se jím zabývat a máme strach do toho šlápnout naplno, ztratíme i sílu k boji s problémem, své zuby. – zubní kaz je typický projev skutečnosti, že se lidé nechají neprávem nahlodávat ve svých názorech. – zubní sklovina je porušená– znamená, že člověk ustupuje od svých názorů a stává se tudíž příliš přecitlivělým a zranitelným. Člověk nemá ustupovat od svých názorů, pokud jsou Správné a Spravedlivé. Pokud bude stát za tím, co je Správné a Spravedlivé, tak se sklovina obnoví. – zubní váček- představuje vnitřní přetrvávající problém, kdy člověk nemá v sobě srovnané to, co by srovnané měl mít. Je to obvyčejně NEOPRÁVNĚNÝ pocit křivdy, který v člověku hlodá. – zuby mrtvé– člověk se rozhodl v sobě potlačit, umrtvit správné zásady a smysl pro spravedlivost. – záněty zubů znamenají neoprávněné znechucení, neoprávněný pocit bezmoci, neoprávněný pocit: „S tím nic nenadělám.“ – paradentóza – Přehodnoť svůj postoj ke slovům, protože jim dáváš menší hodnotu, než jakou ve skutečnosti mají. Odhalené krčky zubů znamenají: nedržím slova a sliby, není na mě spolehnutí, mám sklon k tomu, abych byl nezodpovědný. žaludek– pocit, schopnost přijímat, místo, kde se uchovává všechno spolknuté, místo pocitu, hnízdo dětství, místo přípravy a bezpečí Žaludek má především přijímací funkci= jinovou= v psychické rovině schopnost citění, pocitů. Vytěsněním citění ze svého vědomí a jeho poklesem na tělesnou úroveň, do žaludku, dochází k oněm známým „přejídáním z trápení, něčím se užíváme“. Druhá funkce= agresivní, jangová, a tou je tvorba a odvádění kyselých žaludečních šťáv. Neprojevení agrese navenek (její spolknutí) resp. přehnaná agresivní reakce se projeví překyselením žaludku a následně může vést až ke vzniku žaludečních vředů. Člověk, trpící žaludečními chorobami nechce žádný konflikt, výzvu. Chce se vrátit podvědomě do bezkonfliktního dětství, kde je kašovitá výživa, bez tvrdých kousků, bez koření, kávy, alkoholu, které jej dráždí atd. žebra– stavební prvky hrudního koše, přispívají k jeho mohutnosti, jistota a ochrana, flexibilita a přizpůsobení žíly– cesty návratu k domovu, cesty energie vedoucí k domovu, spotřebovaná energie se těmito cestami zachrání zpět k omlazujícímu zřídlu žlázy– samočinné řízení, informace žlučník/ žluč– rafinovaná agrese, vytékající hořkost (soptiti vztekem), přeměna. Žlučník shromažďuje žluč vyprodukovanou játry. Pokud se někde ucpe její tok, dochází k jejímu usazení a tvorbě žlučových kamenů. V symbolice žluč znamená agresi, tzn. že žlučové kameny znamenají zkamenělou agresi. Autor: Iva Radulayová, Zpracováno dle Rüdiger Dahlke: Nemoc jako symbol, www.amiresah.cz

Více se dočtete na slunecnyzivot.cz/2015/02/symbolicky-vyznam-organu/ © Slunečný život